

Петя Дубарова

Зимен ден

Бяла зима пак размята
снежни сребърни коси,
побеляла е земята
и снежец-кристал роси.

Тя прималиво ни кани,
плисва радостна вълна,
по дантели изтъкани
литва нейната шейна.

И изпълва се простора
с много песни, волен смях
и далеч се плъзга взора,
и се спущаме без страх.

10.01.1974 г.

КРАЙ

© 1974 Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Лястовица. Стихове и разкази“, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6011>]